

fremmede Love har sin Betydning, men er ikke afgjørende. Ege saa vist som vi i mange andre Henseender ikke kunne sammenligne os med andre Nationer, saaledes tror jeg heller ikke, at man fra disse kan drage nogen ubdragelig Slutning med Hensyn til, hvilken Virkning det, som bestaar hos Fremmede, vil have paa os. Det maa bero paa enhver Nations særegne Eiendommelighed, og skjøndt man, som sagt, vel bør tage Hensyn dertil, maa det dog ikke være et udelukkende Hensyn; hvad enten det er den norske, svenske, franske eller tydske Lov, som Taler er om, saa er dette dog ikke Hovedsagen, som det kommer an paa. Sa, naar Noget er underkjendt af den offentlige Mening overalt, saa er det en hel anden Sag, thi saa maa man naturligvis høre sig derfor, men saa snart man virkelig er kommen til den Opfattelse, at en saadan Lov er nødvendig, og at den gamle og forældede Lov eller i det Mindste mange Punkter i den bør udskeltes, tror jeg, at man ikke maa vente altfor længe, inden man gjør Prøve paa, om den nye Lov er god. Den høitærede Minister yttrede, at han støttede sig særlig til høiere militære Befalingsmænd, og nogen anden Stotte kan den høitærede Minister heller ikke forstaa sig; det forstaaer jeg ret vel, og jeg indrømmer fuldstændig Rigtigheden deraf; men jeg tror tillige, at, naar man her med stor Ærthed foreslaar en Ting som den, hvorom der her er Tale, og som jeg antager maa betragtes som Udtrykket for den almindelige Mening og Stemning i Landet, saa maa dette kunne staa fuldstændigt saa høit, som Meningen hos adskillige militære Befalingsmænd, hvad enten de saa ere høiere eller lavere. Den høitærede Minister udtalte endvidere, og jeg tror, at flere ærede Medlemmer og navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (G. Rimestad) yttrede noget Egnende, at, hvor man havde en kort Tjenestetid, var det vanskeligt at disciplinere Krigsmagten, og at det derfor var nødvendigt, at man her maatte have haardere eller i det Mindste kraftigere Straffemidler, end hvor man havde en lang Tid at indøve og indskærpe Disciplinen. Dette kan forsaavidt være ganske rigtigt, som man der, hvor man har en lang Tjenestetid, kan anvende

Straffemidler, der ville være ubensigtsmæssige, hvor man kun har en kort Tjenestetid. Men et andet Spørgsmaal er det, om det er rigtigt at sige, at den egentlig fornuftige, humane Disciplin kun kan bringes tilveie ved den længere Tjenestetid. Jeg tror, at, naar en Befalingsmand tilfulde er sig bevidst de Midler, der bør anvendes, ikke blot for at straffe — thi dette er let, naar Loven giver Myndighed dertil — men for at forebygge Straf, vil derved lettere kunne bringes Disciplin tilstede, end naar den skal indpodes, ved lange, tildels meget skæppe Straffe. Den høitærede Minister har ogsaa yttret, at Ansvaret for, at dette Lovforslag ikke udkom som Lov, ikke vilde være Krigsbestyrelsens, men Rigsdagens, Ansvaret vil e paahvile dem, som ikke vilde modtage Lovforslaget. Sa, dette kan jo siges om ethvert Lovforslag, sa snart man ikke gaar ind derpaa i den Skikelse, hvori Regjeringen ønsker det; man kan sige: Stylden er deres, som ikke ville gaa ind paa Loven. Men dette tror jeg ikke er rigtigt; det maa dog først godkjøres, at de have Retten paa deres Side, som ikke ville gaa ind paa Loven. — Naar den høitærede Minister senere yttrede, at i Frantrig — for at holde os til dette Land — fandt der mange Dødsstraffe Sted efter den militære Straffelovgivning, saa siger jeg: Sa, det er ganske vist; men man maa ogsaa tage Hensyn til Tilstanden der, man maa huske paa, at Frantrig i dette Dieblik bestaar af en uendelig Mængde af forskjelligartede politiske Størrelser, som rive sig selv i Stykker ved indbyrdes Riv; man maa huske paa, at en saadan Tilstand nødvendigvis maa skabe store Forbrydelser og deraf følgende haarde Straffe. Dette tror jeg ikke man bør overse, fordi det er en nødvendig Betingelse ved Bedømmelsen af en saadan Tilstand. — Hvad angaar den saakaldte staaende Straf eller Staa-Straf, som den rigtigere bør kaldes, saa mente den høitærede Minister, hvis jeg ikke hørte feil, at Krumslutningen var mere krænkende end denne Straf. Dertil skal jeg bemærke: Man kan vel ikke sige, at staaende Arrest er mere krænkende end Krumslutning; men, forsaavidt den oftere kan bringes i Udøvelse, kan den siges at være mere krænkende. Men derimod maa det